

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/58/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322011202
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2322011202.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C. B. D., trvale bytom X. XXXX XX/XX, C. E., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 04.12.2024, č. k. 5T/74/2022-186, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.09.2025 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 20.02.2022 v čase o 13.10 h vo C. E. B. F. G. ako vodič viedol vozidlo Škoda Fabia s eč. H. XXX H. čiernej farby, s ktorým smeroval na mesto Sládkovičovo, kedy si všimol hliadku polície pri výjazde na mesto Sládkovičovo na Leninovej ulici a z toho dôvodu náhle zmenil smer jazdy takým spôsobom, že vozidlo strhol šmykom bez znamenia o zmene smeru jazdy a odbočil na ulicu Sládkovičovu, pričom sa následne hliadka Obvodného oddelenia PZ Jelka vydala za uvedeným vozidlom, kde na výzvu výstražným a svetelným znamením s nápisom STOP vodič vozidla Škoda Fabia nereagoval a unikal na ulicu Štefana Majora v smere na obec Jánovce, kde odbočil doľava na ulicu označenú ako slepá ulica, ďalej pokračoval po poľnej ceste, tam nechal vozidlo odstavené, uzamknuté a z miesta ušiel. Odtiaľ pešo prešiel medzi dvoma rodinnými domami, kde bol otvor v plote a na výzvy polície, aby stál, nereagoval a ďalej utekal z miesta preč, pričom sa hliadke polície stratil na ulici G. medzi rodinnými domami, pričom vozidlo viedol napriek tomu, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Galante sp. zn. ORPZ-GA-ODI2/001914 zo dňa 04.03.2021, právoplatný dňa 31.03.2021 má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, ktoré rozhodnutie osobne prevzal dňa 16.03.2021.

Okresný súd za to obžalovanému uložil podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 1 rok.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal prokurátor odvolanie a to do výroku o treste v neprospech obžalovaného. Argumentoval nasledovne:

„S rozsudkom Okresného súdu Galanta a s jeho právnymi úvahami o dôvodoch uloženia trestu sa nestotožňujem a rozsudok vo výroku o treste považujem, vzhľadom na výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní za neadekvátne mierny, (v rozpore s ustanovením § 34 odsek 4, § 38 odsek

4 Trestného zákona) trestu. Z vyššie uvedených skutočností nevyplýva spoľahlivý záver o zákonnosti uloženého trestu.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V predmetnom ustanovení je upravená primárna zásada, podľa ktorej je účelom trestu ochrana spoločnosti pred páchatelom trestného činu, vyjadrená vo forme represie. Okrem spomínanej odplaty odsúdenému ide spoločnosti vo vyjadrenom treste aj o jej ochranu a o prevenciu vo forme individuálnej a generálnej prevencie.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu je namieste hodnotiť osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, a to najmä preto, aby trest, ktorý je páchatel'ovi ukladaný odrážal v sebe najmä jeho minulosť z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, jeho povinností, ale najmä jeho vývoj z hľadiska páchania trestnej činnosti.

Som toho názoru, že súd sa pri určovaní výmery trestu dôsledne neriadil tými ustanoveniami Trestného zákona, ktoré hovoria o účele trestu a súd teda neuložil trest primeraný ani spravodlivý. Súd sa totiž pri určovaní výmery trestu jednostranne zameril len na tie okolnosti, ktoré svedčia v prospech obžalovaného, opomenul však prihliadať aj na ďalšie okolnosti prípadu, ktoré sú z hľadiska určenia výmery trestu relevantné.

Súd neukladal prokuratúrou navrhovaný vyšší nepodmienečný trest argumentujúc, že u obžalovaného ide o prvý trest odňatia slobody, a teda u obžalovaného aj kratší trest odňatia slobody bude pôsobiť výchovne.

V kontexte vyššie uvedeného mám za to, že súd dostatočným spôsobom neprihliadol na to, že obžalovaný má už 2 záznamy v registri trestov, a teda ide o osobu s trestnou minulosťou, navyše obžalovaný sa dopustil trestného činu v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/51/2021 zo dňa 28.05.2021, právoplatným dňa 19.06.2021. V tejto súvislosti poukazujem aj na charakter spáchaného trestného činu zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona, kedy uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky s probačným dohľadom, ako aj obmedzenie: zákaz požívania akýchkoľvek návykových látok okrem alkoholu a prepadnutie veci, nebolo samozrejmosťou, pričom obžalovaný ani napriek poskytnutej príležitosti zo strany súdu vo forme uloženia podmiennečného trestu s probačným dohľadom nepreukázal snahu o vedenie riadneho života a v priebehu skúšobnej doby sa dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti.

Navyše, z evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný má 6 záznamov v uvedenej evidencii, ktorá okolnosť nasvedčuje tomu, že obžalovaný sa správa nedisciplinovane, v rozpore so zákonom s tým, že nie v jednom prípade sa dopustil priestupkov na úseku cestnej premávky.

Okrem týchto skutočností, súd nezohľadnil ani okolnosť vyplývajúcu z aktualizovanej lustrácie v Sociálnej poisťovni, z ktorej je zrejmé, že obžalovaný nie je riadne zamestnaný.

Z uvedeného je preto nepochybné, že u obvineného kratší trest odňatia slobody nebude pôsobiť výchovne, bez predpokladu nápravy obžalovaného, teda splnenia podmienok generálnej a individuálnej prevencie. S uloženým trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 1 rok sa stotožňujem.

Z uvedených dôvodov preto navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd s poukazom na ust. § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 5T/74/2022 zo dňa 04.12.2024 vo výroku o treste vo vzťahu k obž. A. B. zrušil a aby v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol vo veci rozsudkom, ktorým obžalovanému uloží primeraný a zákonný trest, vo výmere min. 8 mesiacov so zaradením obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, aby odvolací súd tak navrhovaným postupom zabránil porušovaniu ústavného práva obžalovaného na skončenie veci v primeranej lehote a na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 a 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.“

Odvolací súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor a obhajca obžalovaného. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, ktorému bolo upovedomenie o verejnom zasadnutí riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti (§ 293 ods. 5 Trestného poriadku). Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolaniu prokuratúry vyhovieť. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o primeranosť a zákonnosť výroku o treste, je potrebné pripomenúť, že pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 33a, § 34 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov

od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om, či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie ohľadom výroku o treste, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne zohľadnil vyhlásenie obžalovaného o vine, keď súd nemusel vykonávať dokazovanie pokiaľ ide o výrok o vine. Správne postupoval keď u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť.

Správne okresný súd dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody a to vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného (2 záznamy v odpise registra trestov) a správne tiež uviedol, že u obžalovaného ide o prvý nepodmienečný trest odňatia slobody a preto aj trest kratšieho trvania (2 mesiace) bude pôsobiť výchovne na obžalovaného. Keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, okresný súd správne obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v súlade s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. A napokon správne postupoval, keď obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 1 rok, voči ktorému prokurátor ani nebrojil.

Prokurátor zastával názor, že kratší trest odňatia slobody nebude pôsobiť na obžalovaného výchovne a nápravu obžalovaného nie je možné predpokladať, s ktorým konštatovaním sa krajský súd nestotožňuje. V tomto smere však neuniklo pozornosti krajského súdu, že alternatívny trest – trest povinnej práce v trvaní 150 hodín považoval prokurátor (!) v konaní na Okresnom súde Galanta, sp. zn. 17T/7/2025 za zákonný a spravodlivý, keď voči trestnému rozkazu odpor nepodal a trestného činu sa obžalovaný dopustil 04.05.2024 (viď tretí záznam v odpise registra trestov).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.